

Confronting Chosenness

Biblical Covenants

I. God and Noah – Personal and Universal

<p>1. Genesis 6 17 I am going to bring floodwaters on the earth to destroy all life under the heavens, every creature that has the breath of life in it. Everything on earth will perish. 18 <u>But I will establish my covenant with you, and you will enter the ark—you and your sons and your wife and your sons' wives with you.</u></p>	<p>בראשית פרק ו (ז) וְאֲנִי הֹנֵנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם עַל הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִגָּע: (יח) <u>וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל הַתֵּבָה אִתָּה וּבְנֵיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי בְנֵיךָ אִתְּךָ:</u></p>
<p>2. Genesis 9 8 Then God said to Noah and to his sons with him: 9 “I now establish my covenant with you and with your descendants after you 10 and with every living creature that was with you—the birds, the livestock and all the wild animals, all those that came out of the ark with you—every living creature on earth. 11 <u>I establish my covenant with you: Never again will all life be destroyed by the waters of a flood; never again will there be a flood to destroy the earth.”</u> 12 And God said, “This is the sign of the covenant I am making between me and you and every living creature with you, a covenant for all generations to come: 13 I have set my rainbow in the clouds, and it will be the sign of the covenant between me and the earth. 14 Whenever I bring clouds over the earth and the rainbow appears in the clouds, 15 I will remember my covenant between me and you and all living creatures of every kind. Never again will the waters become a flood to destroy all life. 16 Whenever the rainbow appears in the clouds, I will see it and remember the everlasting covenant between God and all living creatures of every kind on the earth.” 17 <u>So God said to Noah, “This is the sign of the covenant I have established between me and all life on the earth.”</u></p>	<p>בראשית פרק ט (ח) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ וְאֶל בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר: (ט) וְאֲנִי הֹנֵנִי מִקִּיָּם אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת זֶרְעֵכֶם אַחֲרֵיכֶם: (י) וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף בְּהֵמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי הַתֵּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ: (יא) <u>וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכְרַת כָּל בְּשָׂר עוֹד מַמְיַי הַמַּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ:</u> (יב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם: (יג) אֵת קִשְׁתִּי נֹתַתִּי בְּעָנָן וְהִיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: (יד) וְהָיָה בְּעָנְנֵי עָנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתׁ בְּעָנָן: (טו) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בְּשָׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר: (טז) וְהִיְתָה הַקִּשְׁתׁ בְּעָנָן וְרִאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בְּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: (יז) <u>וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל בְּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ:</u></p>

II. God and Avraham – Land and Progeny

<p>3. Genesis 15 17 When the sun had set and darkness had fallen, a smoking firepot with a blazing torch appeared and passed between the pieces. 18 <u>On that day the LORD made a covenant with Abram and said, "To your descendants I give this land, from the Wadi[e] of Egypt to the great river, the Euphrates—</u> 19 the land of the Kenites, Kenizzites, Kadmonites, 20 Hittites, Perizzites, Rephaites, 21 Amorites, Canaanites, Girgashites and Jebusites."</p>	<p>בראשית פרק טו (יז) וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָה וַהֲנֵה תִנּוּר עֶשֶׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה : (יח) בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְקֻנָּק אֶת אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לִזְרַעְךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נָהָר פְּרַת : (יט) אֶת הַקֵּינִי וְאֶת הַקֵּנִזִּי וְאֶת הַקַּדְמוֹנִי : (כ) וְאֶת הַחִתִּי וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת הַרְפָּאִים : (כא) וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת הַיְבוּסִי</p>
<p>4. Genesis 17 1 When Abram was ninety-nine years old, the LORD appeared to him and said, "I am God Almighty[a]; walk before me faithfully and be blameless. 2 Then I will make my covenant between me and you and will greatly increase your numbers." 3 Abram fell facedown, and God said to him, 4 "As for me, this is my covenant with you: You will be the father of many nations. 5 No longer will you be called Abram[b]; your name will be Abraham,[c] for I have made you a father of many nations. 6 I will make you very fruitful; I will make nations of you, and kings will come from you. 7 <u>I will establish my covenant as an everlasting covenant between me and you and your descendants after you for the generations to come, to be your God and the God of your descendants after you.</u> 8 The whole land of Canaan, where you now reside as a foreigner, I will give as an everlasting possession to you and your descendants after you; and I will be their God." 9 Then God said to Abraham, "As for you, you must keep my covenant, you and your descendants after you for the generations to come. 10 This is my covenant with you and your descendants after you, the covenant you are to keep: Every male among you shall be circumcised. 11 You are to undergo circumcision, and it will be the sign of the covenant between me and you. 12 For the generations to come every male among you who is eight days old must be circumcised, including those born in your household or bought with money from a foreigner—those who are not your offspring. 13 Whether born in your household or bought with your money, they must be circumcised. My covenant in your flesh is to be an everlasting covenant. 14 Any uncircumcised male, who has not been circumcised in the flesh, will be cut off from his people; he has broken my covenant."</p>	<p>בראשית פרק יז (א) וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים וַיְרָא יְקֻנָּק אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֱלֹהֵימְךָ לִפְנֵי וַהֲיֵה תָמִים : (ב) וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מֵאֵד : (ג) וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר : (ד) אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהִייתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם : (ה) וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אָב הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְתִּיךָ : (ו) וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מֵאֵד וְנִתְתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּנֶּה יֵצְאוּ : (ז) וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לֵהֲיוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וּלְזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ : (ח) וְנִתְתִּי לְךָ וּלְזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנַעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהִייתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים : (ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אִתָּה וּזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתֶם : (י) זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ הַמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר : (יא) וְנִמְלְתֶם אֶת בָּשָׂר עַרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם : (יב) וְבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם וְלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת כֶּסֶף מִכָּל בֶּן נֶכֶר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעְךָ הוּא : (יג) הַמּוֹל יִמּוֹל וְלִיד בָּיִתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהִיְתָה בְּרִיתִי בְּבָשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם : (יד) וְעָרַל זָכָר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל אֶת בָּשָׂר עַרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ אֶת בְּרִיתִי הַפָּר :</p>

<p>5. Exodus 2 23 During that long period, the king of Egypt died. The Israelites groaned in their slavery and cried out, and their cry for help because of their slavery went up to God. 24 <u>God heard their groaning and he remembered his covenant with Abraham, with Isaac and with Jacob.</u> 25 So God looked on the Israelites and was concerned about them.</p>	<p>שמות פרק ב (כג) וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבָדָה : (כד) <u>וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקַתְם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב :</u> (כה) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים :</p>
<p>6. Exodus 6 2 God also said to Moses, “I am the LORD. 3 I appeared to Abraham, to Isaac and to Jacob as God Almighty,[a] but by my name the LORD[b] I did not make myself fully known to them. 4 I also established my covenant with them to give them the land of <u>Canaan, where they resided as foreigners.</u> 5 <u>Moreover, I have heard the groaning of the Israelites, whom the Egyptians are enslaving, and I have remembered my covenant.</u> 6 “Therefore, say to the Israelites: ‘I am the LORD, and I will bring you out from under the yoke of the Egyptians. I will free you from being slaves to them, and I will redeem you with an outstretched arm and with mighty acts of judgment. 7 I will take you as my own people, and I will be your God. Then you will know that I am the LORD your God, who brought you out from under the yoke of the Egyptians. 8 And I will bring you to the land I swore with uplifted hand to give to Abraham, to Isaac and to Jacob. I will give it to you as a possession. I am the LORD.’”</p>	<p>שמות פרק ו (ב) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְקֹוֹק : (ג) וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשָׁמִי יְקֹוֹק לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם : (ד) <u>וְגַם הִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לַתַּת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ :</u> (ה) <u>וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אִתְּם וְאִזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי :</u> (ו) לָכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְקֹוֹק וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדָתָם וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים : (ז) וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם : (ח) וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יָדִי לַתַּת אֶתְּהָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנִתַּתִּי אֶתְהָ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי יְקֹוֹק :</p>
<p>7. Leviticus 26 27 “If in spite of this you still do not listen to me but continue to be hostile toward me, 28 then in my anger I will be hostile toward you, and I myself will punish you for your sins seven times over. 29 You will eat the flesh of your sons and the flesh of your daughters. 30 I will destroy your high places, cut down your incense altars and pile your dead bodies[b] on the lifeless forms of your idols, and I will abhor you. 31 I will turn your cities into ruins and lay waste your sanctuaries, and I will take no delight in the pleasing aroma of your offerings. 32 I myself will lay waste the land, so that your enemies who live there will be appalled. 33 I will scatter you among the nations and will draw out my sword and pursue you. Your land will be laid waste, and your cities will lie in ruins. 34 Then the land will enjoy its sabbath years all the time that it lies desolate and you are in the country of your enemies; then the land will rest and enjoy its sabbaths. 35 All the time that it lies desolate, the land will have the rest it did not have during the sabbaths you lived in it. 36 “As for those of you who are left, I will make</p>	<p>ויקרא פרק כו (כז) וְאִם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְקָרִי : (כח) וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמַּת קָרִי וַיִּסְרַתִּי אֶתְכֶם אִף אֲנִי שֹׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם : (כט) וְאֶכְלַתְּם בֶּשֶׂר בְּנֵיכֶם וּבִשׁוּר בְּנֵיתֵיכֶם תֹּאכְלוּ : (ל) וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בְּמִיתֵיכֶם וְהִכַּרְתִּי אֶת חַמְנֵיכֶם וְנִתַּתִּי אֶת פְּגָרֵיכֶם עַל פְּגָרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגִעְלָה נַפְשֵׁי אֶתְכֶם : (לא) וְנִתַּתִּי אֶת עֵרֵיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמוּתִי אֶת מְקוֹדְשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ יוֹחֲחֶכֶם : (לב) וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ : (לג) וְאֶתְכֶם אֲזַרְהָ בְּגוֹיִם וְהִרִיקוּתִי אַחֲרֵיכֶם חֲרָב וְהִיתָה אֶרֶצְכֶם שְׂמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה : (לד) אֲזִי תִרְצָה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתוֹתֶיהָ כֹּל יְמֵי הַשְּׂמָמָה וְאִתְּם בְּאָרֶץ אֵיבֵיכֶם אֲזִי תִשְׁבֹּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת שַׁבְּתוֹתֶיהָ : (לה) כֹּל יְמֵי הַשְּׂמָמָה תִּשְׁבֹּת אֶת אֲשֶׁר לֹא שַׁבְּתָה בְּשַׁבְּתוֹתֵיכֶם בְּשַׁבְּתֵיכֶם עָלֶיהָ : (לו) וְהִנְשָׂאֲרִים בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מֶרֶד בְּלִבְכֶם בְּאֶרְצוֹת אֵיבֵיהֶם וְרָדְף אֶתְּם קוֹל עֹלָה נִדְף וְנִסּוּ מִנְּסַת חֲרָב וּנְפָלוּ וְאִין רָדְף : (לז) וְקִשְׁלוּ אִישׁ בְּאַחִיו כְּמִפְנֵי חֲרָב וְרָדְף אִין וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם תִּקְוָמָה לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם : (לח) וְאִבְדַּתְּם בְּגוֹיִם וְאֶכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֵיבֵיכֶם : (לט) וְהִנְשָׂאֲרִים בְּכֶם יִמְקוּ בְּעוֹנֵם בְּאֶרְצוֹת אֵיבֵיכֶם וְאִין בְּעוֹנוֹת אֲבֹתֶם אִתְּם יִמְקוּ : (מ) וְהִתְוֹדוּ אֶת עוֹנֵם וְאֶת עוֹן אֲבֹתֶם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מַעַלּוּ בִי וְאִין אֲשֶׁר הִלְכוּ עִמִּי בְקָרִי :</p>

<p>their hearts so fearful in the lands of their enemies that the sound of a windblown leaf will put them to flight. They will run as though fleeing from the sword, and they will fall, even though no one is pursuing them. 37 They will stumble over one another as though fleeing from the sword, even though no one is pursuing them. So you will not be able to stand before your enemies. 38 You will perish among the nations; the land of your enemies will devour you. 39 Those of you who are left will waste away in the lands of their enemies because of their sins; also because of their ancestors' sins they will waste away.</p> <p>40 “But if they will confess their sins and the sins of their ancestors—their unfaithfulness and their hostility toward me, 41 which made me hostile toward them so that I sent them into the land of their enemies—then when their uncircumcised hearts are humbled and they pay for their sin, 42 <u>I will remember my covenant with Jacob and my covenant with Isaac and my covenant with Abraham, and I will remember the land.</u> 43 For the land will be deserted by them and will enjoy its sabbaths while it lies desolate without them. They will pay for their sins because they rejected my laws and abhorred my decrees. 44 Yet in spite of this, when they are in the land of their enemies, I will not reject them or abhor them so as to destroy them completely, breaking my covenant with them. I am the LORD their God. 45 But for their sake I will remember the covenant with their ancestors whom I brought out of Egypt in the sight of the nations to be their God. I am the LORD.”</p> <p>46 <u>These are the decrees, the laws and the regulations that the LORD established at Mount Sinai between himself and the Israelites through Moses.</u></p>	<p>(מא) אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יפגע לבבם הערל ואז ירצו את עונם : (מב) וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר : (מג) והארץ תעזב מהם ותקח את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יעו וביעו במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם : (מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יקוק אלהיהם : (מה) וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להגות להם לאלהים אני יקוק : (מו) אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יקוק בינו ובינו בני ישראל בהר סיני ביד משה : פ</p>
<p>8. II Kings 13 22 Hazael king of Aram oppressed Israel throughout the reign of Jehoahaz. 23 <u>But the LORD was gracious to them and had compassion and showed concern for them because of his covenant with Abraham, Isaac and Jacob. To this day he has been unwilling to destroy them or banish them from his presence.</u></p>	<p>מלכים ב פרק יג (כב) וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז : (כג) ויחן יקוק אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה :</p>

III. National Covenants

A. Sinai

<p>9. Exodus 19 1 On the first day of the third month after the Israelites left Egypt—on that very day—they came to the Desert of Sinai. 2 After they set out from Rephidim, they entered the Desert of Sinai, and Israel camped there in the desert in front of the mountain. 3 Then Moses went up to God, and the LORD called to him from the mountain and said, “This is what you are to say to the descendants of Jacob and what you are to tell the people of Israel: 4 ‘You yourselves have seen what I did to Egypt, and how I carried you on eagles’ wings and brought you to myself. 5 <u>Now if you obey me fully and keep my covenant, then out of all nations you will be my treasured possession. Although the whole earth is mine, 6 you[a] will be for me a kingdom of priests and a holy nation.’</u> These are the words you are to speak to the Israelites.” 7 So Moses went back and summoned the elders of the people and set before them all the words the LORD had commanded him to speak. 8 The people all responded together, “We will do everything the LORD has said.” So Moses brought their answer back to the LORD.</p>	<p>שמות פרק יט (א) בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי : (ב) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֹגַד הַהָר : (ג) וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיִּקְנֶה מִן הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : (ד) אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי נְשָׁרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלָי : (ה) וְעַתָּה אִם שְׂמוּעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָל הָאָרֶץ : (ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מְמַלְכֶת כְּהֹנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (ז) וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשְׁעוּ לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוְּהוּ וַיִּקְנֶה : (ח) וַיַּעֲנוּ כָּל הָעָם וַיִּחָדְדוּ וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר וַיִּקְנֶה וַעֲשֵׂה וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֵל וַיִּקְנֶה :</p>
<p>10. Exodus 24 7 Then he took the Book of the Covenant and read it to the people. They responded, “We will do everything the LORD has said; we will obey.” 8 Moses then took the blood, sprinkled it on the people and said, “This is the blood of the covenant that the LORD has made with you in accordance with all these words.”</p>	<p>שמות פרק כד (ז) וַיִּקְחֵם סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר וַיִּקְנֶה וַעֲשֵׂה וַיִּשְׁמְעוּ : (ח) וַיִּקְחֵם מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְקֹנֶה עִמָּכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :</p>
<p>11. Exodus 31 14 “Observe the Sabbath, because it is holy to you. Anyone who desecrates it is to be put to death; those who do any work on that day must be cut off from their people. 15 For six days work is to be done, but the seventh day is a day of sabbath rest, holy to the LORD. Whoever does any work on the Sabbath day is to be put to death. 16 <u>The Israelites are to observe the Sabbath, celebrating it for the generations to come as a lasting covenant. 17 It will be a sign between me and the Israelites forever, for in six days the LORD made the heavens and the earth, and on the seventh day he rested and was refreshed.</u>”</p>	<p>שמות פרק לא (יד) וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הַעֲשֵׂה בָּהּ מְלֶאכֶה וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקְרֹב עַמִּיהָ : (טו) שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שְׁבֻתוֹן קֹדֶשׁ לִיקְנֹךְ כָּל הַעֲשֵׂה מְלֶאכֶה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת : (טז) וַשְׁמֵרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם : (יז) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְקֹנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ :</p>
<p>12. Exodus 34 9 “Lord,” he said, “if I have found favor in your eyes, then let the Lord go with us. Although this is a stiff-</p>	<p>שמות פרק לד (ט) וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עִם קִשָּׁה עֲרַךְ הוּא וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ</p>

<p>necked people, forgive our wickedness and our sin, and take us as your inheritance.”</p> <p>10 <u>Then the LORD said: “I am making a covenant with you. Before all your people I will do wonders never before done in any nation in all the world. The people you live among will see how awesome is the work that I, the LORD, will do for you...</u></p> <p>27 Then the LORD said to Moses, “Write down these words, for in accordance with these words I have made a covenant with you and with Israel.” 28 Moses was there with the LORD forty days and forty nights without eating bread or drinking water. And he wrote on the tablets the words of the covenant—the Ten Commandments.</p>	<p>וּנְחַלְתֵּנוּ : (י) וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמּוּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאִהוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בֹקְרָבֹה אֶת מַעֲשֵׂה יְקֹוֹק כִּי נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עַמְּךָ :</p> <p>(כז) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה כָּתֹב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל : (כח) וַיְהִי שֵׁם עִם יְקֹוֹק אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לְחֹם לֹא אָכַל וּמִיָּם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים :</p>
<p>13. Leviticus 26</p> <p>3 “If you follow my decrees and are careful to obey my commands, 4 I will send you rain in its season, and the ground will yield its crops and the trees their fruit. 5 Your threshing will continue until grape harvest and the grape harvest will continue until planting, and you will eat all the food you want and live in safety in your land.</p> <p>6 “I will grant peace in the land, and you will lie down and no one will make you afraid. I will remove wild beasts from the land, and the sword will not pass through your country. 7 You will pursue your enemies, and they will fall by the sword before you. 8 Five of you will chase a hundred, and a hundred of you will chase ten thousand, and your enemies will fall by the sword before you.</p> <p>9 <u>“I will look on you with favor and make you fruitful and increase your numbers, and I will keep my covenant with you.</u> 10 You will still be eating last year’s harvest when you will have to move it out to make room for the new. 11 I will put my dwelling place[a] among you, and I will not abhor you. 12 I will walk among you and be your God, and you will be my people. 13 I am the LORD your God, who brought you out of Egypt so that you would no longer be slaves to the Egyptians; I broke the bars of your yoke and enabled you to walk with heads held high.</p> <p>14 “But if you will not listen to me and carry out all these commands, 15 <u>and if you reject my decrees and abhor my laws and fail to carry out all my commands and so violate my covenant,</u> 16 then I will do this to you: I will bring on you sudden terror, wasting diseases and fever that will destroy your sight and sap</p>	<p>ויקרא פרק כו</p> <p>(ג) אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם : (ד) וְנָתַתִּי גֶשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַתִּי הָאֶרֶץ יְבוּלָה וְעַץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָּו : (ה) וְהַשִּׁיג לְכֶם דִּישׁ אֶת בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁיג אֶת זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לְחֶמְקֶם לְשִׁבְעַת וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבִטּוֹחַ בְּאַרְצְכֶם : (ו) וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִחְרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חִיָּה רָעָה מִן הָאֶרֶץ וְחָרָב לֹא תֵעָבֵר בְּאַרְצְכֶם : (ז) וַיִּרְדַּפְתֶּם אֶת אֹיְבֵיכֶם וְנִפְּלוּ לַפְּנֵיכֶם לְחָרָב : (ח) וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וְנִפְּלוּ אֹיְבֵיכֶם לַפְּנֵיכֶם לְחָרָב : (ט) וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְחִקְמִתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם : (י) וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נוֹשׁוּ וַיִּשׁוּן מִפְּנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאוּ : (יא) וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם : (יב) וְהִתְהַלַּקְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹהִים וְאֶתֶם תִּהְיוּ לִי לְעָם : (יג) אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהֵיֵת לְהֵם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְּת עַלְכֶם וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוֹת : (יד) וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה : (טו) וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאֲסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטִי תִגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי לְהִפְרֹכֶם אֶת בְּרִיתִי : (טז) אֲף אֲנִי אֲעֲשֶׂה זֹאת לְכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת הַשְּׁחָפֹת וְאֶת הַקְּדַחַת מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבַת נֶפֶשׁ וְזָרְעֶתֶם לְרִיק זָרְעְכֶם וְאָכַלְהוּ אֹיְבֵיכֶם : (יז) וְנָתַתִּי פְּנֵי בָכֶם וְנִגְנַףְתֶּם לַפְּנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שְׂנְאֵיכֶם וְנִסְתֶּם וְאִין רָדַף אֶתְכֶם :</p>

<p>your strength. You will plant seed in vain, because your enemies will eat it. 17 I will set my face against you so that you will be defeated by your enemies; those who hate you will rule over you, and you will flee even when no one is pursuing you.</p>	
---	--

B. Entering Israel

<p>14. Deuteronomy 28 1 If you fully obey the LORD your God and carefully follow all his commands I give you today, the LORD your God will set you high above all the nations on earth. 2 All these blessings will come on you and accompany you if you obey the LORD your God: 3 You will be blessed in the city and blessed in the country... 15 However, if you do not obey the LORD your God and do not carefully follow all his commands and decrees I am giving you today, all these curses will come on you and overtake you: 16 You will be cursed in the city and cursed in the country... 69 These are the terms of the covenant the LORD commanded Moses to make with the Israelites in Moab, <u>in addition to the covenant he had made with them at Horeb.</u></p>	<p>דברים פרק כח (א) והיה אם שמוע תשמע בקול יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁמֹר לְעִשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְנֶךָ הַיּוֹם וַיִּתֶּן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עָלְיוֹן עַל כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: (ב) וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשְׁגִּיחַ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: (ג) בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַשָּׂדֶה...: (טו) וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁמֹר לְעִשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו וְחִקְתִּיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְנֶךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשְׁגִּיחַ: (טז) אָרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַשָּׂדֶה...: (סט) אֵלֶּה דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחֶרֶב:</p>
<p>15. Deuteronomy 29 9 Carefully follow the terms of this covenant, so that you may prosper in everything you do. 10 All of you are standing today in the presence of the LORD your God—your leaders and chief men, your elders and officials, and all the other men of Israel, 11 together with your children and your wives, and the foreigners living in your camps who chop your wood and carry your water. 12 You are standing here in order to enter into a covenant with the LORD your God, a covenant the LORD is making with you this day and sealing with an oath, 13 <u>to confirm you this day as his people, that he may be your God as he promised you and as he swore to your fathers, Abraham, Isaac and Jacob.</u> 14 <u>I am making this covenant, with its oath, not only with you</u> 15 who are standing here with us today in the presence of the LORD our God but also with those who are not here today.</p>	<p>דברים פרק כט (ט) אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאִשֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: (י) טַפְּכֶם נְשִׂיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ מִחֶטֶב עֲצִין עַד שְׂאֵב מִיַּמִּיךָ: (יא) לְעַבְרְךָ בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם: (יב) לְמַעַן הִקִּים אֶתְּךָ הַיּוֹם לֹא לְעַם וְהוּא יְהוָה לְךָ לְאֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: (יג) וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְכֶם אֲנִי כָּרַת אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת הָאֵלֶּה הַזֹּאת: (יד) כִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עַמֵּד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם:</p>

C. Joshua's Covenant

16. Joshua 24

1 Then Joshua assembled all the tribes of Israel at Shechem. He summoned the elders, leaders, judges and officials of Israel, and they presented themselves before God.

2 Joshua said to all the people, "This is what the LORD, the God of Israel, says: 'Long ago your ancestors, including Terah the father of Abraham and Nahor, lived beyond the Euphrates River and worshiped other gods. 3 But I took your father Abraham from the land beyond the Euphrates and led him throughout Canaan and gave him many descendants. I gave him Isaac, 4 and to Isaac I gave Jacob and Esau. I assigned the hill country of Seir to Esau, but Jacob and his family went down to Egypt. 5

"Then I sent Moses and Aaron, and I afflicted the Egyptians by what I did there, and I brought you out.

6 When I brought your people out of Egypt, you came to the sea, and the Egyptians pursued them with chariots and horsemen[a] as far as the Red Sea.[b] 7 But they cried to the LORD for help, and he put darkness between you and the Egyptians; he brought the sea over them and covered them. You saw with your own eyes what I did to the Egyptians. Then you lived in the wilderness for a long time.

8 "I brought you to the land of the Amorites who lived east of the Jordan. They fought against you, but I gave them into your hands. I destroyed them from before you, and you took possession of their land. 9 When Balak son of Zippor, the king of Moab, prepared to fight against Israel, he sent for Balaam son of Beor to put a curse on you. 10 But I would not listen to Balaam, so he blessed you again and again, and I delivered you out of his hand.

11 "Then you crossed the Jordan and came to Jericho. The citizens of Jericho fought against you, as did also the Amorites, Perizzites, Canaanites, Hittites, Girgashites, Hivites and Jebusites, but I gave them into your hands. 12 I sent the hornet ahead of you, which drove them out before you—also the two Amorite kings. You did not do it with your own sword and bow. 13 So I gave you a land on which you did not toil and cities you did not build; and you live in them and eat from vineyards and olive groves that you did not plant.'

14 "Now fear the LORD and serve him with all faithfulness. Throw away the gods your ancestors worshiped beyond the Euphrates River and in Egypt, and serve the LORD. 15 But if serving the LORD seems undesirable to you, then choose for yourselves

יהושע פרק כד

(א) וַיֹּאסֹף יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל שְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכֵמָה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִרְאִשֵׁיו וְלִשְׁפָטָיו וְלִשְׁטָרְיוֹ וַיִּתְּצֵבּוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים :

(ב) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר יְקֹנֵק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנְּהַר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תָּרַח אָבִי אַבְרָהָם וְאָבִי נַחֹר וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים :

(ג) וַאֲסַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אַבְרָהָם מֵעֶבֶר הַנְּהַר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבַּ וְאַרְבֵּה אֶת זָרְעוֹ וְנָתַן לוֹ אֶת יִצְחָק :

(ד) וְנָתַן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וְנָתַן לְעֵשָׂו אֶת הַר שַׁעִיר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם :

(ה) וַאֲשַׁלַּח אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וְאָגַף אֶת מִצְרָיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְאַחַר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם :

(ו) וְאוֹצִיא אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרָיִם וַתְּבֹאוּ הַיְמָה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרָיִם אַחֲרֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּרִכְבּ וּבַפָּרָשִׁים יָם סוּף :

(ז) וַיַּעֲקֹוּ אֶל יְקֹנֵק וַיִּשֶׂם מֵאֵפֶל בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַמִּצְרָיִם וַיָּבֵא עָלָיו אֶת הַיָּם וַיִּכְסְהוּ וַתִּרְאֶינָה עֵינֵיכֶם אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרָיִם וַתִּשְׁבוּ בַּמִּדְבָּר יָמִים רַבִּים :

(ח) וְאַבָּאָה וְאַבִּיָּא אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּלְחַמוּ אֶתְכֶם וְנָתַן אוֹתָם בְּיַדְכֶם וַתִּירְשׁוּ אֶת אֶרְצָם וְאֲשַׁמְדִים מִפְּנֵיכֶם :

(ט) וַיִּקַּם בְּלָק בֶּן צְפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבַלָּעַם בֶּן בְּעוֹר לְקַלַּל אֶתְכֶם :

(י) וְלֹא אָבִיתִי לְשִׁמְעַל לְבַלָּעַם וַיִּבְרַךְ בְּרוּךְ אֶתְכֶם וְאַצַּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ :

(יא) וַתַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וַתְּבֹאוּ אֶל יְרִיחוֹ וַיִּלְחַמוּ בְכֶם בַּעֲלֵי יְרִיחוֹ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְנָתַן אוֹתָם בְּיַדְכֶם :

(יב) וְאֲשַׁלַּח לִפְנֵיכֶם אֶת הַצִּרְעָה וַתִּגְרַשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לֹא בַחֲרָבָךְ וְלֹא בַקֶּשֶׁתְךָ :

(יג) וְנָתַן לְכֶם אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִגְעַת בָּהּ וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא בְנִיתֶם וַתִּשְׁבוּ בָהֶם כְּרִמִּים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נִטְעַתֶם אֶתְם אֲכָלִים :

(יד) וְעַתָּה יִרְאוּ אֶת יְקֹנֵק וְעַבְדוֹ אוֹתוֹ בְּתַמִּים וּבְאֵמֶת וְהִסִּירוּ אֶת אֱלֹהֵים אֲשֶׁר עֲבָדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֶבֶר הַנְּהַר וּבְמִצְרָיִם וְעַבְדוּ אֶת יְקֹנֵק :

(טו) וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם לַעֲבֹד אֶת יְקֹנֵק בַּחֲרוּ לְכֶם הַיּוֹם אֶת מִי תַעֲבֹדוּן אִם אֶת אֱלֹהֵים אֲשֶׁר עֲבָדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּעֶבֶר מֵעֶבֶר הַנְּהַר וְאִם אֶת אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אֶתְם יֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ וְאִנְכִי וּבֵיתִי נַעֲבֹד אֶת יְקֹנֵק : פ

(טז) וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמְרוּ חֲלִילָה לָנוּ מֵעַזְבֹּת אֶת יְקֹנֵק לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים :

(יז) כִּי יְקֹנֵק אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ וְאֶת אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת הָאֵתוֹת הַגְּדֹלוֹת הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכָנוּ בָּהּ וּבְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בְּקִרְבָּם :

(יח) וַיִּגְרַשׁ יְקֹנֵק אֶת כָּל הָעַמִּים וְאֶת הָאֱמֹרִי יָשַׁב הָאֶרֶץ מִפְּנֵינוּ גַם אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת יְקֹנֵק כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ :

(יט) וַיֹּאמְרוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם לֹא תוֹכְלוּ לַעֲבֹד אֶת יְקֹנֵק כִּי אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים הוּא אֶל קְנוֹא הוּא לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵיכֶם וְלַחַטֹּאוֹתֵיכֶם :

(כ) כִּי תַעֲזֹבוּ אֶת יְקֹנֵק וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהֵי נָכַר וְשָׁב וְהִרַע לְכֶם וְכָלָה אֶתְכֶם אַחֲרָי אֲשֶׁר הִיטִיב לְכֶם :

this day whom you will serve, whether the gods your ancestors served beyond the Euphrates, or the gods of the Amorites, in whose land you are living. But as for me and my household, we will serve the LORD.”

16 Then the people answered, “Far be it from us to forsake the LORD to serve other gods! 17 It was the LORD our God himself who brought us and our parents up out of Egypt, from that land of slavery, and performed those great signs before our eyes. He protected us on our entire journey and among all the nations through which we traveled. 18 And the LORD drove out before us all the nations, including the Amorites, who lived in the land. We too will serve the LORD, because he is our God.”

19 Joshua said to the people, “You are not able to serve the LORD. He is a holy God; he is a jealous God. He will not forgive your rebellion and your sins. 20 If you forsake the LORD and serve foreign gods, he will turn and bring disaster on you and make an end of you, after he has been good to you.”

21 But the people said to Joshua, “No! We will serve the LORD.”

22 Then Joshua said, “You are witnesses against yourselves that you have chosen to serve the LORD.” “Yes, we are witnesses,” they replied.

23 “Now then,” said Joshua, “throw away the foreign gods that are among you and yield your hearts to the LORD, the God of Israel.”

24 And the people said to Joshua, “We will serve the LORD our God and obey him.”

25 On that day Joshua made a covenant for the people, and there at Shechem he reaffirmed for them decrees and laws. 26 And Joshua recorded these things in the Book of the Law of God. Then he took a large stone and set it up there under the oak near the holy place of the LORD.

27 “See!” he said to all the people. “This stone will be a witness against us. It has heard all the words the LORD has said to us. It will be a witness against you if you are untrue to your God.”

28 Then Joshua dismissed the people, each to their own inheritance.

(כא) וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֹא כִי אֵת יְקֻנֵּךְ נַעֲבֹד :

(כב) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם עַדִּים אַתֶּם בְּכֶם כִּי אַתֶּם בְּחַרְתֶּם לָכֶם אֵת יְקֻנֵּךְ לַעֲבֹד אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ עַדִּים :

(כג) וַעֲתָה הִסִּירוּ אֵת אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהִטּוּ אֵת לְבַבְכֶם אֶל יְקֻנֵּךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

(כד) וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֵת יְקֻנֵּךְ אֱלֹהֵינוּ נַעֲבֹד וּבְקוּלוֹ נִשְׁמָע :

(כה) וַיִּכְרַת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשֶׂם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט בְּשִׁבְכֶם :

(כו) וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיִּקְיֶמָהּ שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ יְקֻנֵּךְ : ט

(כז) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם הִנֵּה הָאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֶה בְּנוֹ לַעֲדָה כִּי הִיא שֹׁמֵעָ אֵת כָּל אִמְרֵי יְקֻנֵּךְ אֲשֶׁר דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהָיְתָה בְּכֶם לַעֲדָה פֶּן תִּכְחָשׁוּן בְּאֱלֹהֵיכֶם :

(כח) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֵת הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ : פ

D. Jeremiah's "New" Covenant

<p>17. Jeremiah 31 31 “The days are coming,” declares the LORD, “when I will make a new covenant with the people of Israel and with the people of Judah. 32 It will not be like the covenant I made with their ancestors when I took them by the hand to lead them out of Egypt, because they broke my covenant, though I was a husband to[d] them,[e]” declares the LORD. 33 “This is the covenant I will make with the people of Israel after that time,” declares the LORD. “I will put my law in their minds and write it on their hearts. I will be their God, and they will be my people. 34 No longer will they teach their neighbor, or say to one another, ‘Know the LORD,’ because they will all know me, from the least of them to the greatest,” declares the LORD. “For I will forgive their wickedness and will remember their sins no more.”</p>	<p>ירמיהו פרק לא (ל) הנה ימים באים נאם יקֹנֵק וְכָרַתִּי אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְאֶת בַּיִת יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה : (לא) לא כבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת אֲבוֹתֵם בַּיּוֹם הַחַזִּיקִי בְּיָדָם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר הִמָּה הִפְרוּ אֶת בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בָעַלְתִּי בָם נָאִם יִקְנֹק : (לב) כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הַיָּמִים הֵהֱם נָאִם יִקְנֹק נִתְתִּי אֶת תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהִמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם : (לג) וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת יִקְנֹק כִּי כוֹלֵם יַדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם נָאִם יִקְנֹק כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד :</p>
--	--